Dosarul nr. 2-607/2024 (2-2195/2023);
2-23168655-48-2-27112023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

16 februarie 2024 mun. Străşeni

Judecătorul din Judecătoria Străşeni, sediul central Dorina Croitor, examinând în procedură scrisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de ÎM „Incaso" SRL către Botnari Tatiana privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală şi alte plăţi aferente, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

Argumentele participanţilor la proces:

La 24.11.2023 ÎM „Incaso" SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Botnari Tatiana privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală şi alte plăţi aferente, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că, pârâta Botnari Tatiana a primit de la „INKASSO FINANCE" SRL, un împrumut. Pentru nerespectarea termenilor de rambursare a împrumutului, pârâtul s-a angajat să plătească pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului şi o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere. Necătând la respectarea obligaţiunilor contractuale de către „INKASSO FINANCE" SRL, pârâtul până la moment nu şi-a onorat obligaţiile contractuale.

Suplimentar, mai indică reclamantul că pârâtul a fost înştiinţat despre nerespectarea clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate. Ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată de către compania ÎM „Incaso" SRL. Astfel, ÎM „Incaso" SRL, epuizând orice cale de soluţionare a litigiului pe cale amiabilă, solicită încasarea din contul pârâtei Botnari Tatiana, a datoriei restante la credit în sumă de 5832 lei 99 bani, penalitatea contractuală de întârziere în mărime de 0,5% din suma datoriei restante 116,27 lei, dobânda în sumă de 2450 lei, cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 500 lei şi taxa de stat achitată la depunerea acţiunii în sumă de 270 lei.

Prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea în cauză a fost repartizată judecătorului Dorina Croitor la data de 27.11.2023.

La 30.11.2023, prin încheierea judecătorului Dorina Croitor (f.d.28) cererea sus nominalizată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, expediind pârâtului copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată şi toate actele anexe, la adresa indicată de reclamant, solicitând pârâtei Botnari Tatiana depunerea referinţei în termen de 30 zile din momentul recepţionării copiei cererii.

La 12.12.2023 copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată şi toate actele anexe au fost recepţionate de către pârâtei Botnari Tatiana (f.d.26).

Conform art.276^4 alin.(2) CPC, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Prin urmare, deoarece pârâtei Botnari Tatiana, după 30 zile de la recepţionării copiei cererii

de chemare în judecată cu toate actele anexe nu a depus referinţă la cererea de chemare în judecată, instanţa a decis examinarea cauzei în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanţei:

Examinând poziţia reprezentantul reclamantului, expusă în cererea de chemare în judecată şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată, în parte, şi necesar de a fi admisă parţial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În acord cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Conform art. 276^4 CPC, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Astfel, judecătorul reţine că pârâta Botnari Tatiana nu a depus referinţă şi acţiunea înaintată de ÎM ”Incaso” SRL a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2 -276^4).

În temeiul art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitive de instanţa de judecată, pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Conform art. 823 alin. (1) şi (2) Cod Civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. (2) Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.

Judecătorul examinând probele prezentate de reclamant a constatat, că la 25 martie 2022, între „INKASSO FINANCE" SRL, în calitate de împrumutător şi Botnari Tatiana, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractual de credit nr. 5/2203258225 potrivit căruia ultimei la data de 25 martie 2022 i-a fost acordat un împrumut în mărime 7000 lei prin transfer în contul pârâtei Botnari Tatiana la portofelul electronic BPAY SRL, cu grafic de rambursare în 6 luni, cu data de plată a ultimei rate a sumei oferite – 20 septembrie 2022. (f.d.7)

Reclamantul pretinde că, pârâta Botnari Tatiana are datorii, rezultate din contractul de credit nr. 5/2203258225 din 25 martie 2022 formate din: împrumutul restant în sumă de 5832 lei 99 bani, penalitatea contractuală de întârziere în mărime de 0,5% din suma datoriei restante 116,27 lei, dobânda în sumă de 2450 lei.

Potrivit calculului datoriei prezentat de reclamant, reiese că datoria pretinsă de la pârâta Botnari Tatiana constituie 8399 lei 26 lei, formată din 5832 lei 99 bani, penalitatea contractuală de întârziere în mărime de 0,5% din suma datoriei restante- 116,27 lei, dobânda în sumă de 2450 lei. (f.d.15)

Conform condiţiilor contractuale, ultimul nu a achitat ratele lunare potrivit graficului de rambursare, tot odată s-a obligat şi la plata unei penalităţi de întârziere în mărime de 0,5 % din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, rata dobânzii de întârziere de 42% din suma creditului (f.d.7).

La data de 03 octombrie 2023, în adresa pârâtei Botnari Tatiana, prin intermediul Oficiului Poştal, a fost expediată reclamaţia de soluţionare prealabilă a litigiului, potrivit căreia s-a solicitat ca în termen de 10 zile din momentul recepţionării, să fie achitată datoria contractuală în sumă de 16114 lei 43 bani. (f.d.13-14).

Dat fiind faptul că Botnari Tatiana nu a achitat datoria în termen, reclamantul la 24 noiembrie 2023 a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată privind încasarea împrumutului şi a penalităţii contractuale, calculate în temeiul contractului de împrumut nr. 5/2203258225 din 25 martie 2022.

De asemenea, judecătorul examinând probele prezentate de reclamant a stabilit că, acesta solicită încasarea din contul pârâtei Botnari Tatiana a datoriei în sumă de 5832 lei 99 bani.

Conform art. art. 776 din Codul civil obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul art. art. 858 alin.(1) – (2) din Codul civil temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 1247 alin. (1) Codul civil împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

Potrivit art.1763 alin.(1) – (2) Cod Civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris.

Conform art.1769 alin.(1) lit. d) Cod civil, creditorul poate rezolvi contractul şi cere restituirea creditului şi a sumelor aferente dacă: debitorul nu a executat obligaţia de restituire a cel puţin 2 tranşe ale creditului, atunci când contractul prevede restituirea creditului în rate.

Astfel, faptul eliberării sumei în temeiul contractului de credit este demonstrat incontestabil, iar la data de 04.07.2022 creanţa pârâtului a fost cesionată de către întreprinderea reclamantă ÎM „Incaso" SRL, în sensul dat fiind întocmit contract de cesiune şi act de predare-primire a creanţei (f.d.16-19).

În vederea prevenirii un litigiu judiciar, de către reclamantul ÎM „Incaso" SRL, la 03.10.2023, a fost expediată la adresa pârâtei reclamaţie (f.d.14). Reclamaţia expediată la adresa pârâtei Botnari Tatiana, a fost recepţionată, fapt confirmat prin întoarcerea avizului cu semnătura pârâtei Botnari Tatiana (f.d.13).

Aşa dar, instanţa de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura prealabilă, iar pârâta Botnari Tatiana nu a restituit datoria restantă, reclamantului, nici până la moment.

Ţinând cont de cele expuse supra, reieşind din conţinutul normelor de lege menţionate cât şi în baza probelor administrate, judecătorul ajunge la concluzia că reclamantul ÎM „Incaso" SRL este în drept de a solicita încasarea de la pârâta Botnari Tatiana, care se face vinovat de neonorarea obligaţiunilor contractuale, a sumei creditului în mărime de 5832 lei 99 bani, pretenţie care urmează a fi admisă.

De asemenea, judecătorul reţine că potrivit cererii de chemare în judecată, pe lângă suma împrumutului reclamantul ÎM „Incaso" SRL mai solicită încasarea din contul pârâtei Botnari Tatiana a penalităţii contractuale de întârziere în mărime de 0,5% din suma datoriei restante 116,27 lei, dobânda în sumă de 2450 lei.

Conform art. 1071 Cod Civil alin.(1) – (2) persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Art. 1072 alin.(1)-(2) Cod Civil stabileşte că într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-cred, consumatorul. Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol şi art.1075.

În acord cu art. 1075 alin.(1) Cod Civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractual.

Alin. (2) a normei date stabileşte că evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

Potrivit art. 1076 alin.(1)-(4) Cod Civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămân valabile.

Or, potrivit art.15 alin.(7), (8), (9) din Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, se interzice: aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului; stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv. În cazul acordării creditelor pentru consumatori a căror sumă iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), se interzice: efectuarea schimbărilor în clauzele contractuale respective, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară iniţială a consumatorului; pentru consumatorul care înregistrează întârzieri mai mari de 30 de zile în executarea obligaţiilor conform contractului de credit, încheierea oricăror alte acte juridice cu acelaşi consumator, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară totală a acestuia, până la stingerea obligaţiei scadente de rambursare conform contractului de credit curent şi expirarea a cel puţin 10 zile lucrătoare de la această acţiune.

În cazul încălcării prevederilor alin.(7) şi (8) din prezentul articol şi ale art.381 alin.(3) lit.b) din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor, creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

Astfel, potrivit contractului de credit nr. 5/2203258225 din 25.03.2022 încheiat între „INKASSO FINANCE” SRL şi Botnari Tatiana, dobânda contractuală se calculează în bază fixă pentru întreaga durată a contractului în mărime de 42 %.

Conform pct.4 al contractului sus-menţionat, pentru utilizarea creditului, debitorul se obligă să plătească creditorului dobândă în mărime de 42 %. (f.d. 7)

Din conţinutul contractului rezultă cert că dobânda anuală efectivă reprezintă 120%.(f.d. 7)

Conform contractului, suplimentar penalităţii fixe, clientul va achita penalitate/dobândă de întârziere în mărime de 0,5% pe zi calendaristică din suma creditului restant calculată până la ziua achitării integrale a creditului. (f.d. 7)

Este evident că, calculul propus de „INKASSO FINANCE” SRL la încheierea contractului de credit cu Botnari Tatiana al dobânzii contractuale şi al penalităţii este unul exagerat faţă de limitele legale.

Potrivit art.1 din Legea privind protecţia consumatorilor nr.105 din 13.03.2003, rezultă că o clauză contractuală este abuzivă când creează contrar cerinţelor bunei credinţe, prin ea însăşi sau

împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor ce apar din contract.

Conform art.16 lit. a) din Legea nr.105 din 13.03.2003, rezultă că la încheierea contractelor consumatorul are dreptul de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia.

Astfel, o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conţinutul ei. Dată fiind situaţia de fapt existentă în tot sistemul de microfinanţare, adică impunerea de către toate organizaţiile de microfinanţare a unor contracte preformulate, nenegociabile, consumatorii nu au posibilitatea reală să ia cunoştinţă, la data semnării contractului, de amploarea şi de componenta riscului la care s-au expus, care sunt factorii ce le vor influenţa creditul, ce costuri, comisioane ar putea să le fie puse în sarcină după semnarea/acceptarea contractului etc., într-o asemenea manieră, încât să poată refuza contractul. Nu se poate admite argumentul că odată semnat/acceptat un contract este opozabil consumatorului, indiferent dacă este legal, nul sau abuziv.

Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a statuat în Cauza C-168/05: importanţa protecţiei consumatorului a determinat în mod particular legislaţia comunitară să prevadă în art.6/1 al Directivei 93/13/CEE că clauzele abuzive, cuprinse într-un contract încheiat între consumator şi profesionist, nu sunt obligatorii pentru consumator. Aceasta este o dispoziţie imperativă care, având în vedere poziţia de inferioritate a unei părţi a contractului, este menită să înlocuiască echilibrul formal, pe care contractul îl stabileşte între drepturile şi obligaţiile părţilor contractante şi are ca efect impunerea unui echilibru real ce restabileşte egalitatea între părţi.

Mu mult ca atât, natura şi importanţa interesului public, pe care se bazează protecţia conferită de directivă consumatorului, justifică, mai mult, ca instanţa naţională să fie obligată să aprecieze, din oficiu, caracterul abuziv al unei clauze contractuale, compensând în felul acesta dezechilibrul care există între consumator şi profesionist.

Instanţa reţine că, interesul financiar a creditorului ar fi acoperit prin încasarea sumei restante a creditului şi suma ratelor rămase, dar neachitate, prevăzută de contract, iar achitarea dobânzilor şi penalităţii, în mărimea solicitată de reclamant, contravine intereselor consumatorului.

În modul acesta, probele examinate, indicate supra, şi analiza situaţiei de fapt constatată, prin prisma normelor aplicabile speţei, demonstrează că, pârâta Botnari Tatiana nu a restituit datoria, iar pretenţiile reclamantului ÎM „Incaso” SRL sunt întemeiate de drept şi de fapt, doar în partea ce ţine suma restantă a creditului neachitat, fiind bazate pe relaţiile contractuale de credit, iar cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parţial cu încasarea din contul pârâtei Botnari Tatiana, în beneficiul reclamantului, a datoriei restante la credit – de 5832 lei 99 bani, iar cerinţa privind încasarea dobânzilor şi a penalităţilor, urmează a fi respinsă, fiind bazată pe o clauză abuzivă, care nu poate produce efecte.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează

cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Din cererea de chemare în judecată reiese că ÎM „Incaso" SRL, solicită încasare de la pârâtei Botnari Tatiana a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat, fapt confirmat ordinul de plată din 03 noiembrie 2023 nr.22388 (f.d. 5) rezultă că ÎM „Incaso" SRL a achitat suma de 270 lei cu titlul de taxă de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată.

Însă, ţinând cont de faptul că judecătorul a admis acţiunea reclamantului parţial şi în conformitate de prevederile art. 94 alin. (1) Cod Procedură Civilă al şi art. 3 al Legii taxei de stat, va încasa din contul pârâtei Botnari Tatiana cheltuielile de judecată proporţional părţii admise, adică din suma creditului de 5832 lei 99 bani se va încasa taxa de stat în mărime de 3%, ceia ce constituie 270 lei.

Potrivit art.96 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

De asemenea, reclamantul ÎM "Incaso" SRL, la depunerea cererii în instanţa de judecată a fost reprezentat de avocatul Bahov Igor, pentru serviciile căruia a achitat suma de 500 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată din 03 noiembrie 2023 nr. 22326 (f.d.6).

Astfel, se va încasa în beneficiul ÎM "Incaso" din contul pârâtei Botnari Tatiana, a cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat în mărime de 270 lei şi cheltuieli de asistenţă juridică - 500 lei.

Conform art. 82, art. 94, art. 238-241, art. 276^2 -276^4 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite parţial acţiunea.

A încasa din contul pârâtei Botnari Tatiana, născută la *****, domiciliată în *****, IDNP ***** în beneficiul ÎM „Incaso" SRL, cu sediul în mun. Chişinău str. Calea Ieşilor 10 B, c/f 1009600029036, în baza contractului de credit nr. 5/2203258225 din 25.03.2022 şi a contractului de cesiune a creanţelor nr.2022/07-04 din 04.07.2022, datoria în mărime de 5832 (cinci mii opt sute treizeci şi doi) lei 99 bani, cheltuielile de judecată suportate la plata taxei de stat, proporţional părţii admise a acţiunii în mărime de 270 (două sute şaptezeci) lei, cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 500 (cinci sute) lei, **în total suma de 6602 (şase mii şase sute doi) lei 99 bani.**

În rest pretenţiile reclamantului (privind încasarea dobânzii şi a penalităţilor) se resping ca neîntemeiate.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanţa judecătorească şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Judecător **Dorina Croitor**